

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Dat de sieckten onse onachtsaemheden vervullen. Dat XXII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

verscheyden maniere vriendelijckheyt betwees
aen haren beminden / en costese nochtans d'yn
dagen geduerende / hem niet genieten gelijckel
gelwoon was. Waer ouer ten vierden dage on-
der de Messe alse niet langer en coste verdrage
den slaep van haren beminden / opstaende van
sijn boeten met drifticheydt des hants / soo isse
gheballen op sijn borst / door wiens begeerte sy
was blakende / en so dedese haer beste om datse
den slaep van haren beminden door de crachte
der liefden soude bzeken. Daer ouer de Heere
als wacker wordende met beyde sijn armen
haer soetelijcks ombattende ende sterckelijck
tot hem druckente / seyde: siet dat ick beghert
hebbe dat hebbe ick nu: want ghelijck als den
vos de bogelē vangen wilt / achterwaerts ouer
rugghe leyt als doot / om datse alse byselijck
ouer hem vsegende hem beginnen te verschey-
ren / van hem terstont ghehangen souden wor-
den: soo ick oock als blakende door v liefde (op
dat ick na s' menschen voere sprake) hebbe dese
ghelijckenisse ghebeydicht / op dat ick v als ghy
v geheel tot my begaest / geheel besitten soude.

Fray ghe
lijckenis

Dat de siecken onse onachtsaemheden
vervullen.

DAT XXII. CAPITTEL.

Op enen tijt belet zijnde door de siecte van
de strengicheyt der oorden / alse sat om de
besperen te hoozen door verlanghen / ende oock
droefheit des hertē / hreftse geseyt tot den Hee-
re. En sout v nu niet loffelijcker zijn dat ick nu
met die vant conuent inde chooz ware / en my
becommerde met het ghebedt / ende arbejde
inde

Inde oeffeninghe van onsen regele/ dan dat ick
 nu met dese cranchheyt bevangen soo veel tijts
 onnuttelijck ouerbzenghe? Waer op de Heere:
 Sunct b dat den bypdegoin minder genoech-
 ten heeft bā sijn byrupt / als hy haer gemeynsa-
 me hanteringe heeft in hups/ dan als hy glozi-
 eert datse verciert achter strate gaet om vant
 volck ghestien te worden. Onder dese dinghen
 heeftse verstaen dat de siele alsdan verciert booz
 de werelt comt / alse inden arbeyp van goede
 wercken geoeffent wort ter eeren Godts/maer
 datse dan als inde carner met den bypdegoin
 rust / alse van sulcken arbeyp booz eenigh
 lichamelgck ongemack belet wort. Want als-
 dan berooft zynde harde genoechten van haer
 eygen geboelen / wortse alleen gelaten ten wille
 Godts / ende daerom ist dat Godt des te meer
 inden mensche ghenoechte heeft: hoe den men-
 sche minder in hem bint waer booz hy pdelijck
 moghte ghenoechte hebben ende glozieren.

Fray ghe-
lijckem.

De cranc-
heyt ver-
saem-
ons met
Godt.

Vande dryvoudighe ghebenedijdinghe diemen
 onder den Kyrie eleison mach nemen,

DAT XXIII. CAPITTEL.

Alse op eenē dagh opt deuootste inde misse
 was/ende men gecomen was tot de Kyrie
 eleison soo scheent dat den Engel die van Godt
 ghestelt was om haer te bewaren/haer op sijn
 armen nam als een cleyn kindeken / ende pre-
 senteerde aen Godt den Vader/ seggende: Ghe-
 benedijdt Heere Godt Vader dit v dochterken.
 Waer op als Godt den Vader booz een wep-
 nichsken sweech/ al oft hy onweerdigh gheacht
 hadde / dat hy een soo cleyn soude ghebenedij-

Den.